

GRONDBEGINSELEN

In principe kan elke hond tot speurhond opgeleid worden. Ook de leeftijd is voor de opleiding niet bijzonder belangrijk. Oudere honden kunnen ook de techniek nog goed onder de knie krijgen. Het speuren is een opleiding voor jong en oud. Speuren met je hond is een actieve bezigheid. Ook iemand in de VUT of anderszins met veel vrije tijd, kan hier een bevredigende hobby van maken. Speuren is een tijdrovende hobby, maar je bent lekker in de natuur bezig, en het geeft veel voldoening.

Hoe werkt de hond het spoor uit ?

Bij het leggen van het spoor komen verschillende geuren vrij. Als eerste de geuren die de spoorlegger "loslaat". Dit kan bijvoorbeeld zweet, kleding, after shave, of tabakslucht zijn. Ook kunnen er nog andere geuren in de kleding zitten. Kortom alle geuren die direct van de spoorlegger komen. Deze geuren zweven in principe iets boven de grond, en kunnen door de wind verwaaien. Na korte tijd, afhankelijk van de windsterkte, zijn deze geuren vervlogen. Bij een stevige wind zijn ze na 5 minuten al weg. Bij windstilte kunnen ze ongeveer een half uur blijven hangen.

Dan heb je nog de geuren die door de bodembeschadiging ontstaan. Er kunnen, afhankelijk van de aard van de bodem, drie verschillende geuren vrijkomen. In de eerste plaats komen er geuren los simpel door de bodem te betreden. Het top laagje van de bodem wordt beschadigt, en daardoor komen onderliggende geuren vrij. Ook worden door de voetstappen planten plat getrapt. Het sap en de geur van de plant komt vrij. En tot slot komen er nog micro-organismen vrij door het lopen over de bodem.

e geuren van de bodembeschadiging kunnen soms na dagen nog rond hangen, afhankelijk van de weersgesteldheid. De geuren van de spoorlegger zijn echter na een half uur al verdwenen. Vandaar dat de training zich ook richt op bodembeschadiging.

De Honden geleider

Zoals reeds in het eerste deel gezegd is de leeftijd van de geleider niet belangrijk, ook is natuurlijk het geslacht van geen betekenis. Speuren en het hele trainingsverloop vanaf het begin tot een examen, is een arbeidsintensieve en tijdrovende bezigheid. Vandaar dat ook de geleider goed gemotiveerd moet zijn voor hij eraan begint. Door deze hobby ontstaat er een goede en intensieve relatie tussen de hond en de geleider. En laten we eerlijk zijn, veels te veel hondeneigenaren doen veel te weinig met hun hond. Het speuren is een ideale manier voor mens en hond om in de buitenlucht bezig te zijn. En het prikkelt ook de hond tot geconcentreerde activiteit. Goed voor geest en lichaam.

De Hond

Voor het speurwerk is de keuze van het hondenras minder van belang, honden zijn in principe erg geur gericht. Wel is het zo dat het ene ras wat meer aanleg heeft ten opzichte van het andere. Onze Duitse Herder is met name geschikt voor dit werk.

De leeftijd van de hond speelt bij de opleiding een niet al te grote rol. Een pup kan zich op jonge leeftijd nog weleens moeilijk concentreren, ook schuilt hier het gevaar door met "natuurtalenten" al gauw te snel te gaan en de hond te overbelasten. De begin leeftijd hangt sterk af van de aanleg (karakter) van de hond, de ervaring of deskundige begeleiding van de geleider.

De hond moet zijn zintuigen gebruiken bij het uitwerken van het spoor. Daarom moeten we weten welke zintuigen hij heeft en welke hij gebruikt bij het speuren. Hij heeft de tast, visuele, gehoor, smaak en de reuk zintuigen. Als hij ze allemaal zou kunnen gebruiken bij het uitwerken van een spoor zou hij het ook doen.

Bij het speuren maken we echter hoofdzakelijk gebruik van het reuk zintuig. De neus is zowiezo het belangrijkste zintuig voor de hond. Vandaar dat de neus ook een betrekkelijk grote plaats inneemt in de schedel. Wat voor ons mensen de ogen zijn is voor de hond de neus. Het reukvlak van het neusslijmvlies is ongeveer 40 maal groter als bij ons mensen. Er bevinden zich op dit slijmvlies ongeveer 220 (100%) reuk cellen, wij komen niet verder als 2.3%. Op zuren reageert de hond bijzonder heftig, zuren zijn ook een belangrijk onderdeel van menselijk zweet. Hij kan deze zuren tot Eén miljoen keer beter ruiken als een mens.

Tot slot, kan een hond ook het gezicht` s zintuig inzetten bij het speuren. Bij beginnende honden is dit ook niet zo'n ramp, de hond verbindt de uiterlijkheden van de voet afdrukken met het spoor.

MATERIALEN

Voor de opleiding dient men over enkele materialen te beschikken.

Speurlijn

- De speurlijn moet 10 meter lang zijn. De lijn moet ook niet te zwaar zijn. Er zijn verschillende speurlijnen van verschillende materialen te koop in de vak handel. Ik zelf prefereer de kunststof uitvoeringen, omdat deze ook gerust nat kunnen worden. Het water heeft weinig invloed op de lijn. In tegenstelling tot lederen lijnen, die vaak hard, en zwaarder worden. Lijnen van touw of jute nemen nog meer water op. Je moet ze ook altijd goed te drogen hangen. Bij de training voldoet een lijn van vijf meter ook prima, omdat je met name in het begin toch dicht achter de hond aanloopt. Het beste zijn de lijnen met een doorsnee van 6mm, een kleinere doorsnee geeft vaak het in de knoop raken van de lijn. Dikkere lijnen worden weer te zwaar. Belangrijk is wel dat de trainings lijn en de uiteindelijke examen lijn er hetzelfde uitzien, een hond is namelijk heel goed in het associëren van zaken.

Aanzetstok/Piket

- Het Piket geeft de aanzet van het spoor weer. Waarvan hij gemaakt is, is persoonlijke voorkeur. Ik gebruik een aluminium stok, met een kunstroof plaatje aan het eind. De hond heeft ook al snel in de gaten dat bij dit "ding" het werk begint

Speurtuig

- Er zijn in de vak handel prima speurtuigen te koop, het borsttuig of het Böttger-speurtuig voldoen aan de eisen van het examen reglement . Ook hier heb ik weer de voorkeur boven het leder voor het kunststof. Een grove schakelketting mag ook gebruikt worden. Lederen halsbanden zijn niet toegestaan. De keuze voor het tuigje of de ketting is een persoonlijke voorkeur. Sommige honden storen zich nog weleens aan het tuig, en gaan zich uitschudden op het spoor. Dit geeft een verstoord beeld, en kost op een examen ook punten.

Voorwerpen

- Voor een VH I of VH II examen heeft men twee voorwerpen nodig. Bij het VH III, drie, en bij het Sph I spoor gebruikt men er vier. De voorwerpen dienen niet groter als een portefeuille te zijn, en moeten qua kleur niet te veel afwijken van het bodemoppervlak. Het materiaal mag hout, kunststof, leder, kunstleder of van textiel zijn.

Bij een Sph II examen gebruikt men 7 voorwerpen, die wat kleiner moeten zijn. De grootte is vastgelegd, de voorwerpen mogen ten hoogste een lengte/breedte /hoogte verhouding hebben van 10cm/3cm/1cm.

Je kunt de voorwerpen kopen, maar het is veel leuker om ze zelf te maken. De creativiteit geeft je vele mogelijkheden. Je kan bijvoorbeeld een oude schoen in stukken snijden, of een sleutel hoesje gebruiken. Een oude schoenenborstel, een stukje vloerbedekking of een sok. Je kunt alles gebruiken, als het maar binnen de bovengenoemde criteria valt. Let er ook op dat bij VH II en III en de Speurhond examens, de spoorlegger al een half uur voor het uitlopen van het spoor in zijn bezit heeft. Zo kunnen de voorwerpen goed geur opnemen.

Gummielaarzen

- Het beste zijn de laarzen die je boven dichtbinden kan. Want als je door een akker loopt te banjeren, en heeft ervoor nog flink geregend, kan het bij de gewone modellen gebeuren dat je alsnog natte voeten krijgt.

Voer

- Met name bij het begin van de opbouw gebruiken we in elke voetstap wat voer. Stukjes worst of kaas zijn zeer geschikt, de stukjes moeten ook mooi klein zijn. Blokjes van zo'n 5mm doorsnee doen het goed, deze hoeft de hond ook niet te kauwen. Het is hap slik weg. Op harde hondenkoekjes of brokjes moet de hond te lang kauwen. Daardoor wordt het speuren onnodig en te lang onderbroken. Als de hond al wat verder in de opleiding is, kun je ook overstappen op voer wat meer qua kleur bij de bodem overeen komt. (bijvoorbeeld bloedworst op een akker). Hij zal ze minder snel waarnemen, en wordt zo gemotiveerd om goed zijn neus te gebruiken.

		
<i>Speurlijn van kunststof</i>	<i>lederen speurtuig</i>	<i>aluminium piket paaltjes</i>

DE WEERSOMSTANDIGHEDEN

De weersomstandigheden spelen bij het speuren een zeer belangrijke rol. De belangrijkste factoren zijn: wind, temperatuur, regen, mist, sneeuw, ijs en luchtvochtigheid.

De wind

Het beste kun je met een jonge hond beginnen bij zo weinig mogelijk wind. Dan blijven namelijk de verschillende geuren optimaal "hangen"boven het spoor. Bij meer wind verwaaien deze snel, en is de jonge hond geneigd deze verwaaiing te volgen en van het spoor te geraken. Dit moeten we vooral in het begin zoveel mogelijk vermijden. Maar helemaal windstil is het bijna nooit. En daarbij komt ook nog dat de windsnelheid vlak boven de bodem ook weer anders is als op 50 cm hoogte. Er kunnen ook wind draaiingen zijn, die ook ongunstig zijn voor het uitwerken van het spoor. Ook moet je het spoor voor een jonge hond "met de wind mee" leggen. Zo wordt de geur van het voer op het spoor van de hond weggewaaid. Zou hij tegen de wind in speuren, dan zouden die voer geuren direct in zijn neus waaien, en waarschijnlijk zal de jonge hond dan niet meer "diep" speuren, maar eerder over het spoor heen denderen.

Om de windrichting vast te kunnen stellen, kun je wat meel vlak over de bodem met een blaasbalg verstuiven. Samenvattend kun je zeggen dat windstilte het speuren positief beïnvloed, veel wind doet het tegenovergestelde.

De temperatuur

De temperatuur speelt ook een belangrijke rol. In de eerste plaats heeft de temperatuur invloed op de hond. Grote hitte kan de hond behoorlijk parten spelen. En vooral bij Duitse herders met een zwart dek wordt de zonnestralen geabsorbeerd door de donkere kleur. En omdat de hond alleen maar via zijn tong kan zweten, zal hij met de bel open speuren. Temperaturen kunnen zich zowel positief als negatief op het gelegde spoor uitwerken. Als we over de bodem lopen, worden plantendelen met micro-organismen, plat getrapt om deze te laten verwelken en geur te doen afgeven is warmte nodig. Des te warmer des te meer wordt die geur aan de omgeving afgegeven. Nadeel is dat er bij dit weertype deze geuren ook weer snel vervlogen zijn. Het kan ook bij grote hitte voorkomen dat het verteerproces onderbroken wordt. Hier verdampt het water in de plantendelen en organismen. Onder deze ongunstige omstandigheden kunnen de spoorgeuren al na 1 uur verdwenen zijn. Pas als de vochtigheid toeneemt kan het verrottingsproces verder gaan. Bij koude temperaturen gaat dit proces zeer langzaam. Er wordt dus minder geur afgegeven, maar het spoor blijft langer "vers".

Regen, Mist en luchtvochtigheid

Regen beïnvloedt het speuren gunstig. Het verteringsproces van de planten gaat sneller, en lichte of motregen bevordert ook de spoorgeur. Sterke regen of plensbuien kunnen er weer voor zorgen dat het spoor verregend.

Mist is eigenlijk niets anders dan, een hoge luchtvochtigheid die condenseert. Een spoor uitwerken voor een ervaren hond bij mist, is een "eitje" voor hem. Dit is de meest ideale speuromstandigheid.

Met de luchtvochtigheid is het net als bij de mist. Des te hoger de luchtvochtigheid des te meer geuren. Het verteringsproces verloopt snel, dus de geuren zijn ook hier sneller verdwenen.

Sneeuw, ijs en vorst

Alhoewel steeds zeldzamer in Nederland, heeft sneeuw een gunstige invloed op het speuren. Belangrijk is wel of de sneeuw gevallen is voor het uitlopen van het spoor of erna. Een spoor wat op een sneeuwdeken is gelopen, is een zeer makkelijke opgave voor de hond. Bij de VH/IPO/Sch I, II en III sporen is dit ook niet toegestaan. Een Sph I of II spoor mag bij een examen ook niet afgezocht worden. Dit is voor een ervaren speurhond te makkelijk.

Men zou ook niet teveel met deze zichtsporen moeten trainen, de hond gaat teveel op het zicht speuren en dat is niet de bedoeling. Anders wordt het als het al gelegde spoor onder sneeuw, het spoor blijft onder de sneeuw zeer lang vers. Voor de hond is dit een uitdaging, hij moet kan niets meer zien, hij moet puur werken op de geur die de sneeuw doorlaat. Maar een hond die gewend is te werken met de neus, komt ook hier aan het eind.

Ijs en vorst werken ook positief op het speuren. Het is hier te vergelijken met de sneeuw. Je moet er wel rekening mee houden dat de bodembeschadiging zeer gering is

door de harde oppervlakte. Als de vorst in de grond zit krijg je op een akker deze moeilijk kapot met je laarzen. Beter is het dan onder die omstandigheden een weiland op te zoeken. Tenzij de hond meer ervaren is, dan kan hij dit wel aan.

Samenvattend: Om het verteringsproces op te gang te brengen hebben we luchtvochtigheid en warmte nodig. Des te warmer en vochtiger des te meer geuren. De geuren vervliegen echter ook weer snel. Belangrijk is nog te weten dat het verteringsproces na ongeveer 15 tot 20 minuten begint.

DE BODEM

De akker

Bij de akker zijn er verschillende gradaties te herkennen. Je hebt de pas geploegde akker, die zeer grof en korrelig van structuur is. Hij is vaak begeven met grove aardplakken. Het meest kom je dit type akker in de herfst tegen. De boeren ploegen dan hun akker, en de komende vorst maakt het vaak nog losser. Dan heb je nog de akker van fijne structuur. Dit is de ideale trainingsgrond voor de jonge hond. Maar kijk uit boeren zijn er niet altijd van gediend als je hierop gaat speuren. Vaak hebben ze namelijk al gezaaid, en er bestaat kans op wat schade voor de boer.

De akker vlak na de oogst, is weer wat moeilijker voor de hond. Hij is meestal hard en weerbarstig, en er staan vaak hier en daar nog stoppels van het gemaaide gewas. Deze oppervlakte moet je alleen met een wat meer ervaren hond gebruiken.

Verder zijn nog de akkers waar net het zaaigoed op begint te komen. Deze akker is de meest optimale om op te speuren, Door de zachte aarde laten de voetafdrukken, en hun geuren zich goed hechten aan de bodem. Sommige honden hebben weleens problemen op kool akkers, daar deze planten een zeer sterke geur afgeven. Ook moet je altijd uitkijken dat de gewassen niet net besproeid zijn met verdelgingsmiddelen. Dit kan bij de hond schade veroorzaken. Je kan dit vaak herkennen als er op een akker verse tractor sporen te zien zijn tussen de jonge aanplant.

Het Weiland

Er zijn verschillende gradaties in weilanden, het beste zijn de weilanden in het voorjaar en de herfst. Deze zijn vaak vrij kort en vochtig. Het meest zinvol is het om op altijd op korte weides te trainen. De hond moet hierdoor goed zijn neus gebruiken, en het stimuleert het "diep" speuren. Als je vroeg gaat speuren is er vaak nog dauw in het weiland. Voor een beginnende geleider ook een goede optie om zijn hond direkt te corrigeren als de hond van het spoor geraakt. Het beste blijft om pas het weiland in te gaan als de hond op de akker spoorvast is. Omdat het spoorverloop op het weiland toch moeilijker te zien is voor de geleider is dit het beste i.v.m correcties tijdens de opbouw.

Hoog gras, wat je vaak in mei tegenkomt, dien je zoveel mogelijk te vermijden. Als je hier een spoor legt, beschadig je de grashalmen in het bovenste gedeelte van de plant. Andere grashalmen komen na verloop van tijd weer omhoog. De hond gaat daardoor bij deze condities niet met zijn neus geheel naar de bodem. Het stimuleert hem tot "hoog" speuren, een ongewenste eigenschap.

Pas gemaaide weides zijn weer moeilijker voor de hond. Meestal maaien de boeren naar een langdurige periode van droogte. Dit is dus weer terrein voor de meer ervaren hond. Als je echter in de gelegenheid bent om s'morgens heel vroeg op een gemaaide weide te speuren, zou ik dat doen.

Bosgrond

In de bosgrond krioelt het van de micro organismen, Ook ligt er voldoende blad op de grond wat aan het verteren is. Deze ondergrond is zelfs voor mensen met onze beperkingen qua reuk vermogen een waarneembare bron van een geuren pallet. Voor de hond is het hier makkelijk speuren. Alleen wordt het bos volgens mij bijna nooit gebruikt op een examen. Het enigste nadeel van het bos zijn de natuurlijke obstakels zodat het moeilijk is om langere rechte "balken" te lopen.

Wegen

Vanaf het Speurhond I examen moet de hond een weg kruisen, meestal levert dit geen problemen op voor de dan al ervaren, en goed getrainde hond. Meestal weet hij dat het recht oversteken is, en dat daarna meestal een beloning volgt. Het maakt hier niet zoveel uit wat voor wegdek de weg heeft. De hond zoekt zich aan de overkant weer in het spoor in. Ik kom hier later nog uitgebreider op terug.

Het terrein

Het de terrein, oftewel de omgeving waar je speurt is ook nog de moeite waard om te noemen. En dan vooral herkennings punten in dit landschap. Misschien staat er een schuur, een eenzame boom, een hoger gelegen hek, een elektriciteit mast enz. Kortom markante objecten die kunnen dienen als richtpunt en voor oriëntatie. Van deze hulpmiddelen moet je gebruik maken. Zo kun je voor jezelf beter het verloop van het spoor terug herkennen. Veel mensen hebben er vooral in het begin moeite mee om een rechte balk te lopen. En te onthouden waar de hoeken liggen. Ook is het verstandig, om naar verloop van tijd wat afleiding op het terrein te zoeken voor de hond. Je kunt hier denken aan koeien, paarden, een trein die langskomt enz. Het kan op een examen ook gebeuren, en dan is het maar beter dat de hond hier op getraind is. Ook kan het in dit stadium geen kwaad om eens een spoor te lopen waar ook wat "vreemde" voorwerpen (stuk hout, stuk ijzer enz.) op liggen, om te kijken of de hond deze inderdaad niet verwijst.

Nog wat algemene zaken, onder de andere (zeer beknopt) de driften van de hond.

Voedseldrift

Iedereen weet dat je met het vertoon van wat lekkers een hond tot veel in staat kan krijgen. De drift in de hond om dit lekkers te verkrijgen, stimuleert hem om het juiste "kunstje" vertonen wat wij willen zien, en het hem geven. Nou zijn er altijd mensen die vertellen dat hun hond zo slecht eet. Ik ben van mening dat er mits gezond, alleen

verwende eters zijn. Honden die de hele dag naar believen wat kunnen knabbelen van de voederbak die er altijd staat. Zo krijg je op den duur minder gretige honden. Ik heb persoonlijk nog nooit een slechte eter gehad. Vandaar dat werken met voer ook de beste resultaten oplevert bij bijna alle honden. Sommige africhters werken met sleepsporen in het begin van de opleiding. Dat wil zeggen dat meestal een stuk orgaanvlees of pens aan een touw over de grond gesleept wordt. Deze methode is af te raden, omdat de hond niet de voetsporen uitwerkt maar enkel en alleen maar de lucht van de pens volgt. Ook zal hij als hem het spelletje duidelijk is als een gek over het spoor denderen om aan het eind te komen, waar hij de beloning (de pens) krijgt. Als je later hoeken inbouwt is de kans ook groot met deze methode dat hij ze overloopt.

Jachtdrift

De jacht bedrijft de hond met al zijn zintuigen. In de eerste plaats de reuk, het vluchtende wild, zal snel gaan zweten. De zweetgeur hangt in de lucht, en al vluchtend komt dit zweet ook in aanraking met takken, struiken enz. De hond hoeft hier dus niet eens diep te gaan om het spoor te kunnen volgen. Bij jachthonden kan het wild ook aangeschoten zijn, waarbij bloed ook een spoor voor de hond vormt. En natuurlijk blijft er de bodembeschadiging waarvan de hond gebruik kan maken om zijn prooi op te sporen. Het ligt er aan in hoeverre de hond het wild kan zien of horen, dan zal hij op deze zintuigen afgaan.

Buitdrift

Als buit kun je een balletje of een favoriet speelgoedje van de hond gebruiken. Nadeel is dat je hiermee de hond alleen aan het einde van het spoor beloont. Een combinatie van voer op het spoor, en aan het eind de bal, en dus spel is ook een goed alternatief.

Motivatie

We moeten de hond dus motiveren en stimuleren om het spoor uit te werken. In deze handleiding gebruik ik voer als belangrijkste motivator. De ene hond is nou eenmaal een betere eter als de andere, dit betekend niet dat met de gretigste honden de beste resultaten te behalen zijn. Hebben we een hond die slecht te stimuleren is door het voer op het spoor, Je zou hem de avond ervoor niets kunnen laten eten, dit heeft voor de gezondheid van de hond geen effect. Hij kan makkelijk die maaltijd missen. Aan de andere kant als de hond te gretig is op voer, kan hij als een dolle over het spoor gaan. Dit type zou je een tijdje voor het speuren best een lichte maaltijd mogen geven.

Voer

Het beste is de hond te belonen op het moment dat hij goed werkt. Dit kan het beste met voer. We moeten voer nemen wat de hond niet hoeft te kauwen maar snel weg kan slikken. Het beste voor beginners zijn stukjes (honden)worst of kaas. Neem in het begin soorten die ook goed geur afgeven. De grootte van de blokjes kunnen in het begin

wat groter zijn naar verloop van tijd kun je deze reduceren ter grootte van een (pink)nagel van je vinger.

Speurlogboek

Omdat de omstandigheden bij het speuren steeds weer verschillen. Kan het ook handig zijn een speurlogboek bij te houden van de hond waarbij je zijn vorderingen bijhoudt. zaken die je zou kunnen beschrijven per training zijn o.a.:

- Datum
- Tijd
- Soort Bodem
- Bodemgesteldheid
- Weer
- Temperatuur
- Lengte spoor
- Spoorverloop (schets)
- Aanzet
- enz.enz.

HET EERSTE SPOOR

Met Eén persoon

In het eerste spoor moeten we de hond duidelijk maken wat de bedoeling is. We moeten ook nadenken hoe we hem duidelijk kunnen maken, dat in elke voetafdruk wat lekkers ligt.

Als je alleen bent kun je het beste de hond in de auto laten, en een spoor lopen van ongeveer 20 passen. De aanzet wordt rijk belegd met voedsel (zie hoofdstuk "de aanzet"). Na 20 minuten wordt de hond, aan de speurlijn naar de aanzet gebracht. Het is verstandig voor het speuren op weg naar de aanzet de lijn al aan te doen. Zo gaat de hond associëren dat die lijn bij het speurwerk hoort.

Bij de aanzet wordt de hond heel kort aan de lijn gehouden. Met de rechterhand ga je naar het voer, en helpt hem een handje. Als de hond de andere voedsel brokjes zelf gaat zoeken, en opeten haal je de hand weg. Hij weet natuurlijk nog niet dat in de volgende voetafdruk ook wat ligt, dus hier is wellicht ook nog wat hulp nodig. Zo gauw zelfstandig begint te zoeken, stop je met de hulp.

Met twee personen

Als je met twee bent kan de ene de hond vast houden, de andere kan het spoor uitlopen. De hond mag dit gerust allemaal zien. Je kan hem nog wat fixeren op de spoorlegger, door hem de hond wat eten toe te laten tijdens het weglopen van hond en geleider. Als de spoorlegger klaar is gaat hij uit het zicht van hond en geleider. Dan wordt de hond op de aanzet gezet, en verloopt alles als hierboven. Na een keer of drie deze procedure gezien te hebben, mag de hond niet meer aanwezig zijn tijdens het uitlopen van het spoor.

Wat doe je als de hond het voer overloopt?

Er zijn twee mogelijkheden:

-1 We moeten de hond met korte lijncorrecties corrigeren. Dit werkt echter niet altijd even goed, vooral bij wat gevoelige honden kan het averechts werken.

-2 Het overlopen van het voer, is vaak de oorzaak van verkeerd leggen van de voetafdrukken. Het probleem wordt meestal al gedeeltelijk opgelost door niet te "wijd" te lopen, en de voeten recht voor elkaar te zetten. Je krijgt zo een rechtere lijn voor de hond.

Als de hond desondanks het voedsel blijft overlopen, moeten we nog wat veranderen in onze voetstappen. De stapwijdte beslaat meestal zo'n 50 tot 60 cm. Velen denken dat we de hond een plezier door de stapwijdte te verkorten. Dit is echter een verkeerde gedachte. Als we een temperamentvolle hond hebben die het voedsel overloopt, maken we het juist makkelijker door de stapwijdte te vergroten. Probeer het gewoon met een wijdte van 60 tot 70 cm. En kijk of de hond beter werkt.

Na het 20 pas lange spoor, moet je de hond duidelijk maken dat het afgelopen is. Dat doe je door aan het eind een wat grotere hoeveelheid voedsel neer te leggen. Zodra de hond dit op heeft, doe je hem weer aan de gewone lijn en verlaat het speurterrein. Laat de hond nu absoluut niet meer met de neus op de grond, zo bouwen we alvast weer wat drift op voor de volgende keer.

De opbouw

De hond moet stap voor stap opgebouwd worden. Dit betekent dat we niet te snel met een VH I spoor moeten beginnen. We moeten in partjes trainen, net als bij afdeling B.

De eerste stap.

De eerste stap maken we eigenlijk met HET EERSTE spoor. Dit spoor is ongeveer 20 passen lang. We oefenen deze net zo vaak totdat de hond, al het voedsel opneemt, en hij het spoor met goed gevolg afwerkt.

De tweede stap.

Als die eerste 20 passen zeker worden genomen, verhogen we de afstand naar 50 passen. Als ook dit weer goed gaat, gaan we verder met stap drie.

De derde stap.

We verhogen de afstand naar 100 passen. Het is nog steeds een recht spoor (balk). Als dit ook goed gaat, beginnen we met de eerste hoek. Na die hoek lopen we nog 50 passen verder en leggen daar het eerste voorwerp neer. Pas als het voorwerp goed verwezen (ik kom hier nog op terug) wordt gaan we weer verder.

De vierde stap.

Na het eerste voorwerp, gaan we weer 50 passen verder en leggen de tweede hoek. Na deze hoek, nog een balk van 100 passen, met aan het eind het tweede voorwerp.

Als de hond zover is, zitten we op de VH I eisen, Ik heb grof de opbouw verteld. In de volgende hoofdstukken ga ik wat dieper in detail.

DE AANZET

De aanzet bestaat uit het "aanzet oppervlak" en het aanzet paaltje (piket). Het paaltje wordt **ALTIJD LINKS** naast de aanzet, gezet. Dit is in het examenreglement bepaald.

De aanzet heeft een oppervlakte van ongeveer 30 bij 30 cm. alwaar je wat tijd mag verbrengen. In de training gaan we echter iets anders te werk, ik heb twee mogelijkheden.

Methode 1

Deze methode is goed geschikt voor de opbouwfase. Je loopt vanaf het aanzet paaltje twee of drie passen in de richting van het te lopen spoor. Je loopt weer terug naar de aanzet paal, en nog eens hetzelfde, nu leg je ook voedsel in de voetafdrukken. De aanzet van de geur wordt zo wat zwaarder, de hond zal sneller de lucht oppikken. Nadeel van deze methode is, dat later bij het voedsel afbouwen, en de hond dit door heeft hij nogal stormachtig zijn weg wil vervolgen. Met afbouwen van het voedsel begin je pas kort voor het examen. In de tussentijd kun je ook wisselen van methode.

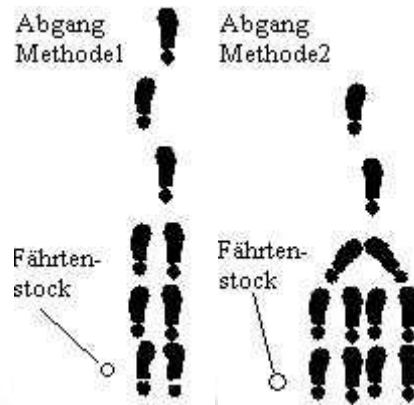
Methode 2

Hier wordt de aanzet in de vorm van een "huis" gelegd. De top van het dak, wijst in de richting van het verder spoorverloop. Je legt hier het voer onwillekeurig binnen het denkbeeldige huisje. Dit heeft als voordeel dat de hond de hele oppervlakte afzoekt. We leren hem hiermee ook goed geur op te nemen bij de aanzet, dit wordt later ook bij het examen verlangd van de keurmeester. Het te snel het spoor opgaan kan tot puntenaftrek leiden.

Het uitwerken van de aanzet

In de eerste plaats moeten we de hond rustig aan de aanzet brengen. Hij zal zeker beginnen te trekken bij de aanzet. Hoe kunnen we dit voorkomen?
Er zijn twee manieren, de eerste is om bij de training al voor de aanzet wat voer neer te leggen. De hond begint dan al voor de aanzet te zoeken, en zal minder hard trekken.

De tweede methode is, dat men het naar de aanzet lopen, als "volg" oefening, gaat intrainen. Dit moet je alleen later bij het examen niet toegeven. Je laat de hond een meter voor de aanzet zitten (door inwerking), je mag immers geen commando geven. Dan geef ik nog een korte ruk aan de speurlijn, trek het speurtuig nog eens kortdaat recht, en begeef me in de aanvangspositie, en geef het commando "zoooeek". De hond wordt nu door het voedsel op de aanzet beloont, met het zoeken naar het voer neemt hij ook goed lucht op van het spoor. Tijdens het examen liggen er geen lekkere hapjes, daarover later meer.

DE EERSTE BALK

Balken is de naam voor de rechte gedeelten in een spoor. Als je het karakter van je hond kent, rustig of temperamentvol, kun je je stapwijdte hieraan aanpassen. Er zijn drie mogelijkheden om deze wijdte op de balk aan te passen.

1- Als je een rustige hond hebt, kun je de normale passen gebruiken.

2- Als de hond teveel voedsel overloopt neem je de middelste wijdte.

3- Kun je de hond bijna niet remmen, neem dan om te beginne de uiterst rechtse manier van lopen.

Als de hond al het voedsel vindt, kun je weer terug gaan naar de normale passen.

Het spoor dient 20 min. te liggen alvorens de hond erop te zetten. Laat de hond ook nog even goed uit, voordat hij moet gaan speuren.

Zoals reeds bij de opbouw aangehaald, moeten we de hond stapsgewijs opbouwen. De eerste 10 tot 20 sporen moeten bestaan uit de aanzet, en een rechte balk van 20 passen. In elke voetstap wordt voedsel gelegd. Het beste leg je het voedsel in de "punt" van de voet, zodat de hond het volgende brokje ook niet te makkelijk kan zien. Hij zal het daar echter op den duur wel verwachten, en dat is ook de bedoeling van de training.

Er moet ook een duidelijk eindpunt in het spoor ingebouwd worden. Je kan dit doen, door aan het einde van het spoor een vlak van ongeveer 30 bij 30 cm, goed plat te lopen, en daar een stuk of 15 voedselbrokjes in te leggen.

Laat je niet verleiden, als het goed gaat om al met hoeken te beginnen. Dat komt pas als hij verschillende rechte sporen van 100 passen goed heeft uitgewerkt.

Als het spoor van 20 passen "er goed inzit" kun je naar de bovengenoemde herhalingen, beginnen met een spoor van 50 passen. Na ook deze 20 keer herhaald te hebben, ga je naar 100 passen. De herhalingen zijn natuurlijk maar richt getallen, het ligt per hond anders. MAAR HAASTIGE SPOED IS ZELDEN GOED.

Als je het spoor van 100 tot 150 passen gaat leggen, is dat al best een werkje omdat spoor te leggen. Vooral omdat ook in elke voetstap een brokje voedsel moet liggen. Als dit spoor naar verloop van tijd ook goed herhaald wordt, kun je al best trots op jezelf en je hond zijn. Dit laat zien dat jij en de hond uit het goede hout gesneden zijn, en doorzettingsvermogen hebben. Nu kun je naar de volgende stap in het stappenplan namelijk de eerste hoek.

Uitwerken van het spoor

Zoals reeds gezegd moet je hond niet met de speurlijn terug houden. De hond geeft dan een natuurlijke reflex, en gaat harder trekken. Zijn concentratie voor het spoor wordt dan ook minder. Het is ook goed om met meerdere personen sporen te leggen en uit te lopen. De hond went zo al aan wat afleiding van personen en andere honden.

Ook zal het weleens gebeuren dat je, je ergert aan de manier van werken van de hond, ofdat je gewoon in een niet zo goede stemming bent. Hou je echter in, een hond is zeer gevoelig voor dit soort stemmingswisselingen. Ik heb het zien gebeuren dat een geleider zich tijdens het speuren "liet gaan" t.o.v. zijn hond. Met het gevolg dat de hond het speuren opgaf, en er die dag niks meer met de hond te beginnen was. Daarom verdient het speuren met meerdere ook de voorkeur, zo kan je elkaar feedback geven, en je kunt je irritaties uit praten met mede sporters.

Met commando's en lof moet je ook gedoseerd omgaan. Des te zelfstandiger en geconcentreerder leert de hond werken. Natuurlijk mag je af en toe een commando of wat lof geven, ieder kan zijn eigen hond het beste "lezen" en weet wanneer de hond het nodig heeft. Het commando "zoek" kan het beste gegeven worden als de hond net wat voedsel heeft gevonden, en opeet.

DE EERSTE HOEK

Tot aan het Speurhond 2 examen, hoeven we alleen rechte hoeken te trainen. Wel is het goed om dan weer naar rechts, en dan de hoek weer naar links te leggen. Veel geleiders leggen de eerste hoek altijd in dezelfde richting, dit heeft tot gevaar dat dit gewoonte wordt voor de hond. De hond zal opeens bij een andere richting overlopen of gaan dralen op de hoek. Dus afwisselen, al bij de training. Normaal leg je bij het trainen gewone rechte hoeken, de hond die over voedsel getraind is heeft hier meestal naar verloop van tijd geen moeite mee. Heeft de hond toch wat problemen, in het begin. Kun je ook een lichte boog in de hoek leggen. Gaat de hond op deze manier zekerder door de hoeken, bouw je deze vorm weer af totdat je weer bij de rechte hoek uitkomt.

Hoek 1: (winkel
1) lichte
boogvorm

Hoek 2: (winkel
2) correcte rechte
hoek

Het leggen van een rechte hoek

Kijk eens goed naar de tekening hierboven van hoek 2, valt je wat op?

De hond heeft tot dusver alleen balken uitgewerkt, daar bevonden de voetstappen zich steeds links en rechts, steeds afwisselend. Hij beweegt dus zijn kop van links naar rechts over het spoor. Theoretisch hebben we tot nu ongeveer 60 rechte sporen uitgewerkt, en de hond heeft zo geleerd dat na de linkse voetstap de rechtse volgt (en zijn beloning). Als we nu een rechte hoek leggen, moet de linkse voet op het rechte stuk ophouden. De rechte voet wordt in de hoek gezet, daardoor krijg je geen spoor afbreuk. De hond zal in de meeste gevallen de rechte hoek goed uitwerken. Leg je een hoek naar links, dan moet de rechter voet stoppen, en de linker voet komt op 90 C in de hoek naar links.

Ook in de voetstappen, in de hoeken niet vergeten voedsel te leggen!

Uitwerken van de hoek

De hond moet ook hier weer zelfstandig werken. Als de hond bij de eerste sporen met een hoek problemen krijgt, mag je hem wat helpen. Alleen bevordert dit niet de zelfstandigheid. Het beste is als de hond zich zelf overtuigd in het verloop van de hoek, en het verdere spoor. Wat de hond zelf oplost, blijft ook beter bij hem hangen. Als je de hond te lang blijft helpen, gaat hij hier op steunen. En op een examen loop je verplicht tien meter achter de hond, en dan valt er niets meer te helpen.

Een Tip: Je hoeft niet de hele training op tien meter van de hond te lopen. 3 tot 4 meter is ver genoeg, zo kun je bij problemen wat directer ingrijpen. De rest van de lijn laat je achter je aan slepen. Zoals eerder genoemd is het ook goed om twee identieke lijnen te hebben, een van 5 en een van 10 meter.

DE TWEEDE BALK

De tweede balk is een belangrijk recht gedeelte van het spoor. Want op zijn laatst komt hier het eerste voorwerp te liggen. Het eerste voorwerp kan ook al op de eerste balk liggen. Maar in de praktijk bij het VH I en II examen, ligt hij meestal op de tweede balk. Na de eerste hoek lopen we weer 75 passen rechtdoor, aan het einde komt het eerste voorwerp. Op het voorwerp leg je een stuk of vijf voedsel brokjes.

Belangrijk is om na het voorwerp het spoor niet verder te leggen. De hond hoeft in eerste instantie niet te weten dat het na het voorwerp nog verder kan gaan. Als hij te vroeg in de opleiding weet dat het nog verder gaat, kun je problemen krijgen met het verwijzen van het voorwerp. De kans bestaat dat hij niet gaat liggen, maar snel na de hapjes opgegeten te hebben verder gaat. Over die 75 passen na de eerste hoek, valt er eigenlijk weinig nieuws te melden. Je weet inmiddels hoe de hond op de rechte stukken te houden. Als de hond hier tekenen van overbelasting laat zien, moet je een stap terug doen in de opbouw. Blijf dan nog een paar herhalingen doen op de eerste balk.

Tot slot gaan we nu verder met volgende hoofdstuk over het eerste voorwerp.

HET EERSTE VOORWERP

Op elk spoor worden voorwerpen gelegd, de hond heeft twee keuzes om je opmerkzaam te maken op deze voorwerpen.

1- Het voorwerp naar de geleider brengen.

De hond neemt het voorwerp op en brengt het naar de geleider. De geleider moeten dan gelijk blijven stilstaan, en mag niet op de hond inlopen. Dit is een moeilijke methode, die slechts zelden aangeleerd wordt. Als de hond op deze manier werkt moet het ook aan de keurmeester meegedeeld worden voor het speuren begint op een examen.

Gevaar bij deze methode is, dat de hond het voorwerp laat vallen op weg naar de geleider. Dan ben je de punten voor het vinden van het voorwerp gelijk kwijt. Ook is het niet praktisch. Stel je hebt een politiehond die een dader vervolgt, de dader laat een wapen vallen. Door dat de hond het op zou nemen in de bek, zijn gelijk veel vingerafdrukken verdwenen. Ook kunnen zaken als haren en bloed met oog op DNA onderzoek verloren gaan. De tweede methode verdient de voorkeur.

2- Het voorwerp verwijzen

Hier leren we de hond dat hij bij het voorwerp aangekomen. Door middel van liggen of zitten of staan, er ons op attent maakt dat hij wat gevonden heeft. Alledrie de varianten zijn geoorloofd tijdens een examen, wisselen mag ook. Dit geeft echter geen mooi beeld, en zou de beeldvorming op kunnen roepen dat er weinig getraind is. Het makkelijkste is liggen aanleren bij het voorwerp, er zijn echter honden die dit verdommen, deze kun je het zitten aanleren.

Zelf gebruik ik alleen het "af" bij het voorwerp. Belangrijk is dat we hier geen druk op de hond leggen. Het voorwerp moet bij de hond, altijd een positieve associatie oproepen. Hoe we dit aanleren kom ik nog op terug verderop. Als er toch dwang (lijncorrectie) moet plaats vinden, train dit dan niet op het spoor maar separaat.

Praktijk bij het voorwerp

Ik heb al genoemd dat er ongeveer vijf stukjes voedsel op het voorwerp gelegd moeten worden. Dit gebruiken in de eerste plaats om de hond daadwerkelijk te doen stoppen bij het voorwerp. Het voedsel is hier voor ideaal, het voorkomt in eerste instantie commando's of lijncorrecties. In de tijd die de hond nodig heeft om het op te eten zorgen wij dat we bliksemsnel bij de hond zijn. Je knielt rechts van de hond, en houd al een hand met voer klaar. Als de hond de brokjes op het voorwerp op heeft worden we actief. We maken de hond op de gesloten hand attent, we houden de vuist zo dat de vingernagels naar de snuit van de hond wijzen. Je brengt nu langzaam je hand van de snuit naar de bodem, de hond zal proberen het voedsel te bemachtigen. Hij zal zich als het ware onder de hand graven, om erbij te kunnen. Des te dichter de hand bij de grond is des te kleiner maakt de hond zich, meestal gaat hij hier zelf al "af". Als de hond ligt gaat de hand bliksemsnel open, en je gooit de brokjes op, of bij het voorwerp.

Dit is een heel natuurlijke methode. Vooral omdat de meesten bij hun pup ook deze manier gebruiken om het afgaan te leren (de hand naar de grond) zal dit vaak weinig problemen op leveren. Als dit de hond niet in zijn jeugd is bijgebracht, kun je dit ook gewoon thuis wat oefenen in de woonkamer of buiten.

Als de hond door deze methode is gaan liggen, zijn we er nog niet. Je moet nu snel zijn, voordat de hond het voer opheeft moet je alweer de volgende ronde voer klaar hebben. Het beste is als de hond niet ziet waar het voer vandaan komt.

In geen geval moet je het voer uit de hand laten eten. Laat de brokjes gewoon op of naast het voorwerp vallen. Het beste is als je een manier bedenkt waardoor de hond geheel op het voorwerp is gefixeerd, als zijnde de oorsprong van al dat lekkers. Als je het voer uit de hand gaat geven, gaat hij zich op je hand fixeren (of de zak waar het uitkomt). Dat is niet de bedoeling, je hebt kans dat de hond zich later bij het verwijzen, al naar jouw toe gaat draaien omdat hij weet dat jij de bringer van het lekkers bent. Dit is foutief en weer moeilijk eruit te trainen.

Gaat de hond uit zichzelf al bij het voorwerp liggen, omdat hij zo immers voer krijgt. Dan kun je ook stoppen met voer op het voorwerp te leggen. Als de hond zelfstandig gaat liggen, zorg je weer dat je bliksemsnel bij hem bent, en je voer op het voorwerp legt. Het beste is nogmaals als de hond niet kan zien, waar het voer vandaan komt.

Een Tip: Gooi snel een brokje op de grond, de tijd die hij nodig heeft om dit te op te eten, komt de rest uit de hand. Zo kan hij niet zien waar het vandaan komt. Dit spoor wordt nu net zolang getraind totdat de hond het hele spoor netjes uitwerkt en netjes verwijst.

Het tonen van het voorwerp

Het voorwerp moet na het verwijzen, door de geleider in de lucht gehouden worden. Dit is een kritisch punt. Als je vanuit je kniel positie omhoog gaat, wil de hond meestal ook opstaan. Dit moeten we verhinderen, en toch moeten we voorwerp optillen. In de eerste plaats omdat het een eis is bij het examen, en in de tweede plaats kun je ook niet alle voorwerpen zo maar laten liggen op het spoor.

Hoe moeten we dit aanpakken?

Het is natuurlijk een opbouwfout als de hond bij jouw opstaan, gewoon zonder bevel verder gaat met speuren. Het kan ook gebeuren als je hand weer naar de speurlijn gaat. De hond mag pas verder speuren, als jij de speurlijn vast hebt, in de juiste positie staat, en het commando "zoek" geeft.

Normaal zou het moeten werken, de meeste problemen komen als je te snel in de opbouw verder laat speuren. En de hond dus leert dat er na het voorwerp nog meer lekkers te halen is.

Een tip: Til het voorwerp een klein stukje omhoog, kijk goed naar de hond. Hij mag niet opstaan, leg het voorwerp weer neer, en geef nog twee brokjes erbij. Herhaal deze ceremonie een keer of drie, de hond leert zo dat er ook nog voer komt na het omhoog tillen van het voorwerp. Dit kun je ook doen met de speurlijn, lijn pakken, blijven staan, brokje geven.

De afronding bestaat eruit, dat je het voorwerp weg steekt, de grondpositie inneemt de gewone lijn aan zijn halsketting doet, en je het terrein verlaat. Laat hem niet meer met zijn neus op de grond, het speuren, voor vandaag is voorbij.

Pas als de hond dit eerste voorwerp netjes verwijst, kun je verder gaan met de opleiding. Als je tot hier bent gekomen met de hond alles bij te brengen, verdien je weer een grote pluim. Je hebt de meeste hindernissen voor een VH I examen al genomen, de rest is kinderspel.

Het verwijzen apart trainen

Je kunt het verwijzen ook apart trainen, dus niet tijdens de speur training. Je zoekt gewoon een grasveld op, doet de hond aan een wat langere lijn, geen speurlijn! Je neemt een sleutelhoesje, en vult het met voer. Maak de hond erop attent, en gooi het hoesje een meter of drie voor de hond neer. De hond wil erna toe, laat je meetrekken met de hond. Bij het hoesje aan gekomen, geef je het commando "af". Dit commando mag alleen bij deze oefening gegeven worden. Laat je niet verleiden, dit ook tijdens het speuren te doen!

Als de hond bij het hoesje aflight, ga je snel door de knieën, en opent het hoesje. Herhaal dit spelletje een paar keer, en het duurt niet lang of de hond gaat uit zichzelf al liggen.

Het voordeel is hierbij dat bij lichte dwang (rukje aan de riem) de hond dit niet verbind met het speuren. Ten tweede ligt de hond altijd recht voor het voorwerp, omdat je van achteren komt.

Nadeel is, dat je moet opletten dat de hond het hoesje niet in de bek neemt. Als hij dat bij deze oefening mag, bestaat het gevaar dat hij bij het speuren ook op de voorwerpen gaat liggen kauwen. En dit is foutief.

TWEEDE HOEK EN DERDE BALK

De tweede hoek

De tweede hoek heeft geen verschillen met de eerste hoek. Kijk anders bij onduidelijkheden bij het hoofdstuk over de eerste hoek.

We gaan nu ook een compleet VH I spoor leggen, dit bestaat uit:

- De aanzet
- 2 hoeken
- 3 balken
- 2 voorwerpen

De derde balk

In deze balk bevindt zich nog een bijzonderheid. Het VH I spoor bevat twee voorwerpen. De eerste werd al uitvoerig beschreven. Het tweede voorwerp komt op het eind van de derde balk. Er komt echter geen voedsel meer op. De hond heeft al geleerd correct te verwijzen. Pas als de hond verwezen heeft, valt er wat voer op de grond. Eerder hebben we geleerd dat de hond na het eerste voorwerp niet verder te laten speuren. Vandaar eindigde het spoor na het eerste voorwerp. Dit werd alleen gedaan, om de hond eerst netjes te laten verwijzen.

Nu de hond het verwijzen correct doet, moet hij vanaf hier niet weten wanneer het spoor eindigt. We lopen nu naar het tweede voorwerp, nog 10 passen verder. En daar leggen we de beloning in de vorm van een hoopje brokjes neer.

De hond leert zo, dat er na het tweede voorwerp nog steeds iets interessants komt. We zijn nog steeds in de opbouw naar het VH examen. Door het steeds terugkerende voedselvoorraadje aan het einde van het spoor, zal de hond net zo lang doorspeuren tot hij dat bereikt heeft.

AFLEIDING

Bij de jonge hond moeten we de afleiding in het begin nog vermijden. Hij moet eerst leren met de neus te werken. In dit stadium doet afleiding meer kwaad dan goed. Als de hond de eerste fase van 20 passen recht spoor netjes uitwerkt, kun je beginnen met wat afleiding. Om te beginnen wat afleiding op de bodem.

Dat kan een plastic zak zijn die een meter of twee naast het spoor ligt. Hiervoor neem je die zak mee van thuis, en doe er een steen in. Je kunt hem dan tijdens het uitlopen van het spoor, op de gewenste plek gooien. De hond zal waarschijnlijk in zijn nieuwsgierigheid willen zien wat dat is. Laat de hond echter niet bij de zak komen. Gebruik hiervoor passieve dwang. Hou de hond gewoon tegen tot hij weer in het spoor komt. Verder kun je, je creativiteit de vrije loop laten. Er zijn genoeg afleidingen te verzinnen.

Je kunt ook twee sporen naast elkaar leggen, en met twee combinaties tegelijkertijd speuren. Wat toeschouwers kan ook geen kwaad. Of iemand die naast je meeloopt tijdens het speuren.

En er blijven natuurlijk altijd de "spontane" afleidingen, een tractor op het land. Een koppel vogels wat opschrikt en wegvliegt, een argeloze wandelaar met zijn hond op het terrein enz. Kortom bereid de hond voor op afleiding.

VOER AFBOUW

Met de afbouw van het voer begin je 1 tot 2 weken voor het examen. Daarvoor moeten we de hond ook goed kennen. Elke hond heeft op het spoor op sommige plaatsen meer of minder speur/voedsel drift.

Welke plaatsen op het spoor wordt de voedseldrift aangesproken?

- Bij de aanzet
- Bij de voorwerpen
- Bij de hoeken
- Aan het eind

Op deze plaatsen is de drift van de hond het grootste. Aan de andere kant moeten we op deze plaatsen het voedsel afbouwen.

Spoor 1

We leggen een VHI spoor in de U vorm, De aanzet en de eerste balk wordt normaal met voedsel belegd. In de eerste hoek ook, tot ongeveer 5 passen in de tweede balk. Daar stoppen we met het voedsel. Bij het voorwerp ligt weer voedsel, de rest van het spoor ook.

Spoor 2

Hetzelfde als het eerste spoor hierboven. Alleen wordt nu op de derde balk, ongeveer 5 passen na de tweede hoek geen voedsel meer gebruikt. Op het voorwerp ligt ook geen voedsel meer, het wordt er door de geleider pas opgegooid naar correct verwijzen. Denk eraan dat na het laatste voorwerp, nog een paar passen verder gespeurd wordt, met voedsel en een voorraadjie op het eind. Dit houden we ook zo.

Spoor 3

De afbouw op de eerste balk is het moeilijkste. We leggen nu bij de aanzet geen voer. Vanaf de aanzet gaan we tot 5 passen het spoor op, en leggen daar wat voer. Van daaruit wordt weer voedsel gelegd tot kort na de eerste hoek. Dan weer niets tot het eerste voorwerp. Vandaar uit weer voer tot het einde toe.

Spoor 4

Nu de aanzet weer met voer beleggen. Geen voer meer tot kort voor de eerste hoek. Het verloop van dit spoor kun je zelf het beste bepalen aan de hand van spoor 1 t/m 3 van

hierboven. Belangrijk blijft, dat na het tweede voorwerp nog wat verder gespeurd wordt met voedsel, en een voorraadge op het eind.

Spoor 5

Nu komt de generale repetitie, Op dit spoor wordt geen voedsel gelegd. De enigste plaatsen waar de hond nog voer krijgt, zijn bij de voorwerpen. Door de geleider op het voorwerp gegoid. En de laatste paar passen na het laatste voorwerp met het voorraadge op het eind. Als de hond dit doorstaat, kun je met een gerust hart verder trainen tot het examen. Leg in deze tussentijd steeds sporen met op bepaalde stukken geen voer. Maar niet het voer totaal afbouwen tot het examen.

Het gedrag van de geleider t.o.v deze 5 sporen

Het kan voorkomen dat het de hond irriteert dat er op bepaalde stukken geen voer meer ligt. In de hond ontstaat een conflict, en dit is heel normaal. Wij als geleider moeten nu heel rustig blijven. Het beste is het, als de hond zich zelf herstelt. Belangrijk is dat de hond blijft speuren, en blijft zoeken naar dat voer, dat toch wel ergens verderop zal liggen?

Bij het vinden wordt hij bevestigd en beloond, tevens put hij hieruit de motivatie om te blijven zoeken.

Wil de hond echter niet verder speuren, moeten we hem aanmoedigen, maar niet langer tot hij weer begint te zoeken. Als de hond leert (ervaart) dat hij uiteindelijk toch bij zijn voedsel voorraadge komt, zal hij blijven gaan.

Leer de hond niet om in elke derde of vierde stap geen voer meer te leggen. De hond pikt dit zo snel op dat op den duur ook alleen maar die voetstappen afzoekt. Je kunt het een keer doen, maar niet te vaak

HET EXAMEN

Nu komt de dag, dat we al onze arbeid en die van de hond willen verzilveren in de vorm van een certificaat. Dit is voornamelijk voor de geleider een bevestiging en motivatie voor de gedane arbeid.

De keurmeester is een onafhankelijke persoon, die je hond voor het eerst ziet. Hij kan zich heel goed een beeld van je hond vormen. Keurmeesters hebben zoveel ervaring, dat ze ook niet makkelijk in trucjes trappen van de geleider om onvolkomenheden weg te werken. De keurmeester is niet gek.

Sommige geleiders hebben last van "examenvrees", blijf gewoon rustig het loopt wel los. De soep wordt altijd heter opgediend als dat hij gegeten wordt. De keurmeester is ook een gewoon mens net als jij en ik. Veel keurmeesters zijn van middelbare leeftijd, of misschien al opa. In hun vrije tijd, spelen ze ook gewoon met hun kleinkinderen. Ik wil maar zeggen, dat keurmeesters geen boemannen zijn. Ze oefenen een ambt uit, en willen en doen dit zo gewetensvol mogelijk.

Breng je hond sportief uit, dan zal de keurmeester hem ook fair keuren.

Soms zal hij je zelfs het voordeel van de twijfel geven. Als de keurmeester merkt dat het je eerste examen is, zal hij vaak ook anders keuren, dan dat er een oude rot in het vak voor hem staat. Hij zal bij een nieuweling eerder een oogje dichtknijpen, als bij de ervaren africhter (en die willen dat ook niet).

Hij wil een beginner natuurlijk ook motiveren om verder te gaan, voor het volgende examen. Hij speelt natuurlijk ook een klein beetje een rol in zijn keuren, op de verder motivatie van de nieuweling. En zonder geleiders, heb je ook geen keurmeesters meer nodig.

Dus als je training goed was, ga met een gerust gevoel op voor het examen. Een weinig spanning is niet erg, dat hoort erbij. En er zijn ook keurmeesters die als ze spanning merken, juist hun best doen om dit enigszins weg te nemen.

Geloof niet dat de hond door het examen spoor zonder voedsel met goed gevolg heeft afgelegd, dat hij alle toekomstige sporen ook zo goed zonder voer zal afwerken. Het is net als bij het appèl of het pakwerk. Als je bijvoorbeeld een volg oefening weken blijft trainen, volgens examen richtlijnen, zonder motivaties, correcties, voer een balletje enz. Zal de hond binnen de kortste keren minder attent en opgewekt worden. Of ga de revier oefening maar eens weken oefenen zonder de pakwerker, de hond zal langzamer worden, hij mist zijn bevestiging. Daarom is het belangrijk de hond altijd in de drift te houden. En zo is het ook met het speuren.

SPEUREN MET DWANG

Dwangspeuren is een methode waarmee je de hond door vermijdingsgedrag op het spoor houdt.

In eerste instantie wordt de hond met voedsel opgebouwd. Als de hond geleerd heeft het spoor stap voor stap af te zoeken, wordt de "dwang" geïntroduceerd in de training. De hond krijgt een prikketting om, en verlaat hij nu een keer het spoor dan krijgt hij gelijk een correctie middels de ketting (negatieve bevestiging), pas als de hond weer op het vaste spoor is, wordt hij met rust gelaten.

De hond leert om onder geen beding het spoor te verlaten.

Ook kunnen er twee lijnen gebruikt worden bij dwangspeuren. De ene lijn komt links van de hond, de tweede rechts aan de halsband van de hond. Het doet een beetje denken aan paarden menners dit tafareel. Het heeft er ook veel van weg, want als de hond teveel naar links gaat van het spoor, krijgt hij door de rechtse lijn een correctie, en andersom. Dit "sturen" gebeurt net zo lang (korte rukjes) tot de hond weer op het spoor is, en verder speurt.

Hetzelfde gaat het met foutief gedrag van de hond, elke fout wordt direct bestraft.

De hond krijgt alleen zijn rust, als hij met "diepe neus" het spoor uitwerkt.

Maar wat is de prijs van deze methodiek?

Persoonlijk vindt ik er grote (ethische) bezwaren aankleven. De hond kan namelijk een perfecte "schijnzoeker" worden. De hond zal alles doen om de negatieve bekrachtiging te vermijden, en zijn rust te hebben. Als er nu sporen uitgelegd worden, waarvan de geleider het spoorverloop niet kent, en de hond van dit spoor geraakt zal hij van de

geleider geen correctie krijgen, tot dat hij het in de gaten heeft. De hond laat echter een overtuigend beeld zien, voor de geleider, terwijl de hond niet op het spoor zit.

Er zijn verhalen over "schijnzoekers" die een compleet VH I spoorverloop hadden "opgeslagen" in hun hersens, het speurbeeld zag er goed uit, alleen vond de hond natuurlijk geen voorwerpen.

Dwang veroorzaakt ook stress, en de ene hond is meer belastbaar als de andere. Gevaar is ook dat bij het missen van deze hulp middelen (prikband, 2 lijnen), en de hond van het spoor geraakt. Hij in de stress schiet. Hij verwacht de correctie, maar die blijft in dit geval uit. De hond raakt in paniek, en komt niet meer op het vaste spoor terug. Hij heeft ook niet geleerd zelfstandig problemen op te lossen.

Iedereen moet zijn eigen mening maar vormen over deze methodiek. Ik heb hem toch beschreven, al is het maar om het herkenbaar te laten zijn voor mensen als je dit in de praktijk ziet. Of zelfs aanbevolen wordt door die of gene.

VERLEIDINGSSPOREN

Verleidingssporen worden bij het Speurhond(Sph) I en II examen gelegd. Bij het Sph I, wordt hij gelegd 30 minuten, na het uitlopen van het originele spoor (vaste spoor). Bij het begin van het speuren is het vaste spoor 3 uur oud, en het verleidingsspoor 2,5 uur oud.

Bij Sph II, wordt de verleiding gelegd, een half uur voordat de hond begint. Het vaste spoor is dan 3 uur oud, de verleiding een half uur. Hij is dus nog vers, en geeft sterke geur af.

Om op het "verleidingsspoor" te trainen, moeten we weten hoe de hond de verschillende sporen ervaart. De hond kan de sporen op "versheid" onderscheiden. Individu gebonden geuren van de sporenlegger zal de hond waarschijnlijk niet meer herkennen, omdat de sporen meestal gelopen met gummie laarzen. Dus moet de hond de verschillen waarnemen op grond van de verschillen in bodembeschadigingen. En dat is precies wat hij doet, de geuren veranderen gedurende de "ligtijd" van het spoor. Dit leert de hond te onderscheiden.

Methode 1:

Als we de hond getraind hebben volgens deze handleiding, die je hier gelezen hebt, kunnen we al vrij vroeg beginnen met het trainen op verleidingssporen. Daartoe leg je het originele spoor (vaste spoor), gewoon met voedsel op de omschreven manier. De verleiding wordt gelegd zonder voer. De hond zal snel oppikken, dat op het vaste spoor blijven meer oplevert voor hem. Belangrijk is dat je de verleiding een half uur later legt. Als de hond bij de verleiding aankomt, moet hij de verschillen in geur van de twee sporen leren onderscheiden. Dat is het doel van de training. Hij moet leren dat hij op het verleidingsspoor NOOIT bevestigd (beloning) wordt! Laat de hond zich dit zelf leren en ervaren, als hij de verleiding op wil gaan, laat hem dan ook een paar meter gaan.

Als hij zich na een pas of 5-6, niet zelf corrigeert, moet je hem helpen. Je haalt de hond terug, en zet hem opnieuw aan, op het vaste spoor. Een meter of 3 voor het punt waar de verleiding het vaste spoor kruist.

Een andere mogelijkheid is om passieve dwang te gebruiken. Dan blijf je gewoon staan, en je houd de hond d.m.v. de lijn gewoon tegen. Hij kan nu niet meer verder het verleidingsspoor op, de hond zal waarschijnlijk wat gaan "cirkelen" Als de hond vanuit zichzelf zich weer in het vaste spoor begeeft, moet je hem direct weer lijn geven, zodat hij verder kan zoeken.

Hierdoor leert de hond zelf het conflict oplossen.

Methode 2:

Een ervaren hond, die niet meer in elke voetstap een brokje behoeft, kun je anders trainen:

Het vaste spoor ligt reeds, als je nu een half uur later het verleidingsspoor legt, zullen de twee sporen zich kruisen. Je legt vlak achter de "kruising" een hoopje voer, hiermee leert de hond, dat als hij het verleidingsspoor geen aandacht geeft, hij direct erna positief wordt bevestigd door het voer. Het deponeren van het voer op de juiste plek, moet je wat handigheid in krijgen. Omdat je dit pas doet bij het uitlopen van het verleidingsspoor. Dus je moet wat buigen en strekken om het op de juiste plaats te krijgen. Als de hond dit goed doet, kun je de afstand van het hoopje voer ook vergroten t.o.v. de kruising. En kun je misschien het voer al neerleggen tijdens het lopen van het vaste spoor, als je een duidelijk herkenningsteken in het landschap hebt, om de plaats exact te herkennen.

TIPS & TRUCS

TIP 1

Het komt weleens voor dat er wat drift opgebouwd moet worden. hulpmiddel kan de voedselvoorraad aan het einde van het spoor zijn. Als de hond staat te eten houden we hem kort aan de lijn. Als de hond bijna klaar is, trekken we hem weg, zodat er zichtbaar nog 2 of 3 brokjes liggen. We trekken de hond langzaam weg, hij zal tegen strubbelen en naar het voer willen. De hond mag niet meer met de neus op de grond, en we doen hem in de auto. De drift die je nu opbouwt, zal zijn effect hebben in de volgende trainingssessie.

TIP 2

Om de drift wat te verhogen, kun je ook over de buitdrift wat doen. Dit doen we weer aan het eind bij het veelbesproken voedsel voorraadje. We werken dan met buit en voedsel drift.

Als de hond nog staat te eten, maken we hem attent op bijvoorbeeld de bal (een motiverings object), De hond zal je scherp in de gaten houden en gretiger gaan eten, die bal wil hij immers ook wel. Je moet nu proberen over de buitdrift t.o.v. de bal de hond bij het voer weg te krijgen. Reageert hij op de bal, gooi deze dan direct weg. Hij zal de bal

halen, waarschijnlijk weer terug naar het voer gaan en verder eten. Zolang het voer niet op is, kun je dit spel herhalen.

Maar kijk uit, heb je al een zeer temperamentvolle hond in handen, die al wat stormachtig speurt, moet je hier absoluut niet aan beginnen.

TIP 3

Als je de hond goed kent, kun je ook van zijn natuurlijke reflexen gebruik maken op het spoor. Je kunt het sneller of langzamer speuren enigszins beïnvloeden. Wordt de hond wat langzamer, zet dan wat spanning op de lijn. Reflex van de hond = trekken. Gaat het te snel, laat de lijn dan zonder spanning. Reflex = minder stormachtig.

TIP 4

Vaak wordt kort voor de passage over de weg bij het Speurhond examen, een hoek gelegd door de spoorlegger. Als de hond dit niet getraind heeft, gaat hij vaak te vroeg al over de weg. Train hoeken op 1 tot 3 meter voor de weg.

TIP 5

Als je een verleidingsspoor wil leggen en je weet niet meer goed, hoe het vaste spoor exact ligt. Kun je bij het uitlopen van het vaste spoor, een takje in de grond plaatsen waar later het verleidingsspoor moet kruisen. Beter is het om natuurlijke objecten te zoeken (een molshoop, een hoge struik, een grote steen enz.).

TIP 6

Het komt nogal eens voor dat de hond bij het afliggen bij het voorwerp, alweer begint te snuffelen en te kruipen richting volgende voetstap en dus brokje. Leg dan in de twee voetstappen na het voorwerp geen voedsel.

TIP 7

Als de hond te stormachtig na de voorwerpen verder wil speuren. Leg dan kort na het voorwerp in een voetstap wat meer voedsel, dit remt hem meestal wel.

TIP 8

Minder is meestal meer

Oefen niet te lange sporen, door eindeloze oninteressante balken te leggen, verliest de hond snel motivatie. Zorg daar in tegen voor korte afwisselende sporen. Met veel hoeken, voorwerpen, verleidingen enz. maar laat die eindeloze rechte stukken achterwege.

Meer is meestal minder

Doe korte, en veel trainingssessies. Denk aan het appèl, hou de drift hoog en de motivatie hoog.

TIP 9

Als de hond goed voorwerpen verwijst, kun je ook een spoor lopen zonder voedsel in de voetstappen. Alleen nog maar voer bij het voorwerp. En leg om de 5-6 passen een voorwerp. En zo gauw de hond verwijst gooi je wat voer op het voorwerp. De hond wordt zo super bekrachtigd bij de voorwerpen. Het voorraadjie voer op het eind blijft natuurlijk **ALTIJD**.

TIP 10

Kraaien of meeuwen hebben al het voer op het spoor opgevreten. Dan kun je niets anders doen dan Tip 9 volgen. Dus voer bij het verwijzen op het voorwerp gooien. Je kan ook nog met de linkse hand wat voer op het voorwerp gooien, de hond is even afgeleid op het voer. Ondertussen gooi je met rechts wat brokjes voer in de volgende voetstappen op het spoor na het voorwerp.

REGLEMENT VDH (deel 1)

A: UITVOERINGSBEPALINGEN

Examen	Lengte (passen)	Sporenlegger	Tijdsduur (min.)	Hoeken	Verl. spoor
VH I	350-400	eigen spoor	20	2	n.v.t.
VH II	600	vreemd spoor	30	2	n.v.t.
VH III	800	vreemd spoor	60	4	n.v.t.
Sph I	1000-1400	vreemd spoor	180	6	na 30 min.
Sph II	2000	vreemd spoor	180	7	na 150 min

1: Algemeen

Bij alle sporen is het wisselen van de grondsoort in het spoor mogelijk. Het uitwerken van een VH spoor moet naar 20 minuten. Een Sph-I na 30 minuten. En een Sph-II na 40 minuten. van de aanzet beëindigd zijn. Een hond die wordt afgefloten, kan voor wat het dit onderdeel betreft, niet slagen. Ongeacht het tot dan toe, aantal behaalde punten.

2: Speurgeschikte ondergrond

Alle natuurlijke bodemsoorten zoals weide, akker en bosgrond. Zichtsporen moeten zoveel mogelijk vermeden worden. Bij een gesloten sneeuwdek is het afnemen van een speurhondexamen niet toegestaan.

3: Speurvoorwerpen

Op een spoor moeten verschillende soorten voorwerpen liggen. Qua kleur mogen ze niet teveel van het terrein verschillen. En de grote van een portefeuille niet overschrijden.

Materiaal: Leer, kunstleer, textiel, wol en hout.

Bij VH II,III en speurhond moet de spoorlegger, voor het uitleggen van het spoor de voorwerpen minstens 30 minuten bij zich dragen.

Bij VH I mogen eigen voorwerpen worden gebruikt. Men moet erop letten dat ook deze voorwerpen goed lucht van de geleider hebben kunnen opnemen.

De geleider moet de voorwerpen, voor het leggen van het spoor eerst aan de keurmeester tonen. De geleider moet ook medelen op welk spoorgedeelte hij het eerste voorwerp wil leggen.

B: HET LEGGEN VAN HET SPOOR

Het is de taak van de AK om de vorm van het spoor vast te stellen en de sporenlegger aanwijzingen te geven. Bij het leggen van de VH II en III sporen mag de geleider niet aanwezig zijn. Bij het uitlopen van een VH I spoor moet de hond uit het zicht zijn.

1: Aanzet:

De aanzet moet, door een aanzet paaltje die links van de aanzet is geplaatst, worden aangegeven. De sporenlegger blijft op de aanzet staan. Licht aantrappen is toegestaan. De sporenlegger gaat, in normale wandelgang, in de door de AK voorgeschreven richting. Schuifelen of het onderbreken van het spoor is niet toegestaan.

2: Balken:

Het aantal balken van een spoor komt overeen met het voorgeschreven aantal van het examenreglement.

3: Hoeken:

De hoeken moeten in een normale pas worden gelegd. Er moet echter op worden gelet dat de hond doorlopend moet kunnen zoeken. Het afbreken van het spoor naar de volgende balk mag hier niet mogelijk zijn.

4: Het neerleggen van de voorwerpen:

De voorwerpen moeten tijdens het lopen op het spoor worden gelegd. Bij het neerleggen van het laatste voorwerp aan het eind van het spoor moet de sporenlegger nog enkele stappen in rechte lijn door lopen.

VH I:

Het eerste voorwerp wordt naar keuze van de geleider op het midden van de eerste of tweede balk van het spoor gelegd. Het tweede voorwerp wordt aan het einde van het spoor gelegd.

VH II:

Het eerste voorwerp wordt in het midden van de tweede balk op het spoor gelegd. Het laatste voorwerp aan het einde van het spoor.

VH III:

Het eerste voorwerp wordt na 100 pas (eventueel op de tweede balk), het tweede voorwerp op de 2e of 3e balk en het laatste voorwerp aan het einde van het spoor gelegd.

Speurhond 1:

Het eerste voorwerp wordt op zijn vroegst na 250 pas (1e of 2e balk) en voorwerp 2 en 3 op AK aanwijzing en het laatste voorwerp op het einde van het spoor gelegd.

Speurhond II:

Aan SpH II moet nog een afzonderlijk hoofdstuk besteed worden.

C: SPEURMOGELIJKHEDEN

Bij het uitwerken van het spoor zijn toegestaan:

- A) Halsketting
- B) Speurtuig
- C) Vrij zoeken

De halsketting:

De halsketting mag niet op slip/strop staan. Bij het bevestigen van de lijn moet de lijn over de rug of zijdelings langs de hond of tussen de voor en/of achterpoten lopen.

Het speurtuig:

Toegelaten zijn de volgende speurtuigen; Een borsttuig
Het Böttger-speurtuig

Men moet de lijn aan de hiervoor gemaakte ring bevestigen zonder verbinding met de halsband (met uitzondering van het Böttger-speurtuig). Bij het Böttger-speurtuig moet men er op letten dat de borstriem niet over de weke delen van de hond is aangebracht. Het aanbrengen van andere riemen is niet toegestaan.

Speurlijn:

De speurlijn moet minimaal 10 meter lang zijn. De controle van het speurtuig en lijn vindt, voor aanvang van het examen plaats door de AK. Rollijnen zijn niet toegestaan.

Vrij zoeken:

De afstand van minstens 10 meter tussen hond en geleider moet worden aangehouden.

REGLEMENT VDH (deel 2)

D: UITWERKING EN BEOORDELING

De volgorde van uitwerken voor de VH II, III en SpH wordt, na het uitleggen van het spoor, door de keurmeester of examenleider middels loting bepaald. Het melden van de geleider gebeurt met de hond in de basispositie waarbij de hond speur gereed is. De geleider geeft aan of de hond de voorwerpen opneemt of verwijst.

Aanzet:

De geleider dient zijn hond rustig naar de aanzet te brengen. Iedere dwanginwerking is hierbij niet toegestaan. De geleider moet, in de directe nabijheid van de hond, de hond tot speuren aanzetten. Ook bij hernieuwd aanzetten na het vinden van een voorwerp. (Men mag dus niet een eind achter de hond gaan staan en hem zo aanzetten). Enige speelruimte in de lijn moet aan de geleider worden toegestaan. De hond moet bij de aanzet intensief en rustig de lucht van het spoor opnemen. De opname van lucht dient zonder hulp van de geleider te geschieden (m.u.v. het hoorteken "zoek"). De aanzet is niet aan tijd gebonden. De hond moet, na goede luchtopname, met het uitwerken van het spoor beginnen. (Na vier aanzet pogingen aan het begin van het spoor, moet het speuren worden afgebroken.

Een NIEUWE AANZET in het verdere verloop van het spoor is bij geen enkel examen toegestaan, behalve binnen 15 meter, na de aanzet bij het speurpaaltje, bij het Sph I examen onder aftrek van 4 punten.

Van een nieuwe aanzet is alleen sprake wanneer de geleider de hond aan de voet neemt en hem aan de halsband of verkorte lijn opnieuw aanzet. Bij een nieuwe aanzet moet het examen, voor dit onderdeel, worden afgebroken.

Heeft de hond lucht opgenomen en hij begint het spoor uit te werken dan dient de geleider te blijven staan, totdat de volle tien meter van de lijn zijn uitgelopen of totdat de volle tien meter afstand is bereikt. Vroegtijdig meelopen is foutief.

Het zoekwerk

De hond moet, een diepe neus, intensief het spoor gelijkmatig volgen. Een snel of langzaam tempo tijdens het zoeken is geen criterium bij de beoordeling zolang het spoor gelijkmatig en overtuigend uitgewerkt wordt. De speurlijn mag doorhangen maar niet tot een te grote verkorting van de speurafstand leiden. Het aanraken van de grond met de speurlijn is niet fout.

De hoek:

De hoek moet zeker worden uitgewerkt. Het overtuigen, zonder het spoor te verlaten, is NIET fout. Cirkelen op een hoek is foutief. Na het uitwerken van een hoek moet de hond in gelijkmatig tempo verder zoeken.

Verwijzen en opnemen van de voorwerpen:

Het verwijzen van de voorwerpen dient overtuigend in de zoekrichting en onmiddellijk bij het voorwerp te geschieden. Licht scheef liggen is niet foutief. Zijdelings verwijzen of sterk draaien van de hond naar de geleider is foutief. Voorwerpen die met sterke hulp van de geleider verwezen of opgenomen worden, gelden als zijnde niet gevonden. Het verwijzen van de voorwerpen mag staand, zittend of liggend of gecombineerd plaatsvinden.

Opnemen en verwijzen is foutief.

Opnemen van een voorwerp kan staand, zittend of door het naar geleider toe lopen plaatsvinden. Oppakken en doorlopen met het voorwerp of opnemen met afleggen is foutief. Als de hond het voorwerp brengt dan mag de geleider de hond niet tegemoet lopen. Zodra de hond een voorwerp gevonden heeft dan moet deze het voorwerp zonder geleiderhulp direct opnemen of overtuigend verwijzen. Opnemen en verwijzen is foutief. De geleider dient direct de lijn te laten vallen en begeeft zich direct naar zijn hond. Gevonden voorwerpen worden, door het omhoog houden, aan de AK getoond. Bij het afnemen en tijdens het hooghouden van het voorwerp moet de geleider naast de hond staan. De hond moet tot hij weer wordt aangezet, rustig in de verwijs of opnamepositie blijven. Vanuit deze positie wordt hij weer met korte lijn aangezet. Verwist een hond een niet neergelegd voorwerp (vals voorwerp) of onderbreekt hij het

speurwerk bijvoorbeeld door te gaan liggen, zitten of staan, dan is dit foutief en wordt met puntenaftrek bestraft.

Speurt de hond na een commando van de geleider vanaf een afstand van 10 meter weer verder dan worden er slechts 2 punten in mindering gebracht. Dit wordt dan niet als vals verwijzen gerekend. Gaat de geleider echter naar zijn hond toe dan wordt dit wel als vals verwijzen aangemerkt en met 4 punten bestraft.

Het verlaten van het spoor

Wordt het verlaten van het spoor door de geleider verhinderd dan geeft de AK de geleider de opdracht zijn hond te volgen. De geleider dient aan de opdracht gehoor te geven. Het speuren dient te worden beëindigd indien de hond het spoor meer dan een lijnlengte of bij de vrij speurende hond meer dan 10 meter verlaat of wanneer de geleider de opdracht om de hond te volgen, niet opvolgt.

Speurhonden verleidingsspoor

De hond kan een verleidingsspoor tot 10 meter volgen. Verlaat de hond echter het hoofdspoor met meer dan 10 meter (lijnlengte) dan moet het zoeken worden afgebroken.

Wild:

Gaat de hond na het opnemen van een wildgeur over in jachtdrift dan mag de geleider de hond het commando "af" geven, om de hond weer gehoorzaam te maken. Op aanwijzing van de keurmeester wordt de hond opnieuw aangezet. Lukt dit niet, dan moet het speuren worden afgebroken.

Belonen:

Het zo nu en dan loven van de hond en het geven van het commando "zoek" is toegestaan. Met uitzondering op de hoeken, en bij het vinden van het voorwerp.

Afmelden:

Na de beëindiging van het speuren moeten de gevonden voorwerpen aan de AK worden getoond. Het spelen of voedsel geven na het laatste voorwerp en voor het afmelden is niet toegestaan. Het afmelden dient met de hond in de basispositie, te geschieden.

Waardering:

Foutief aanzetten, dralen, veelvuldig cirkelen op de hoeken, constante aanmoedigingen, niet correct opnemen of verwijzen, vallen laten van het voorwerp, etc. worden met 4 punten aftrek bestraft.

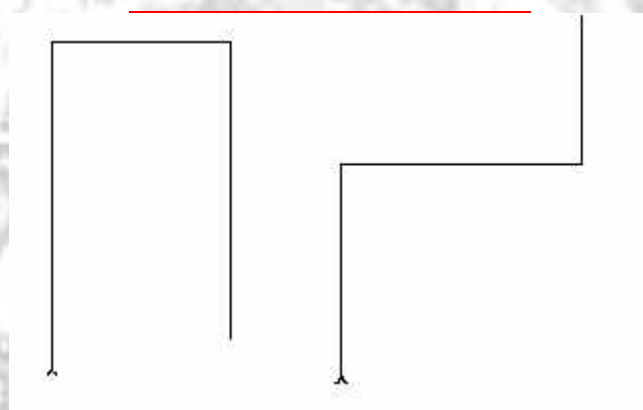
Herhaald aanzetten, sterk dralen, speuren met overwegend hoge neus, stormachtig speuren, zich ontlasten, muizen vangen enz. heeft aftrek tot 8 punten tot gevolg. Voor niet gevonden voorwerpen worden de voorgeschreven punten niet gegeven.

E: BEOORDELING

Beoordeling VH I en II	
1e balk inclusief de aanzet	27 punten
2e balk inclusief de 1e hoek	27 punten
3e balk inclusief de 2e hoek	26 punten
ieder voorwerp 10/10	20 punten
	100 punten
Beoordeling VH III	
1e balk inclusief de aanzet	16 punten
2e balk inclusief de 1e hoek	16 punten
3e balk inclusief de 2e hoek	16 punten
4e balk inclusief de 3e hoek	16 punten
5e balk inclusief de 4e hoek	16 punten
ieder voorwerp 7/7/6	20 punten
	100 punten
Beoordeling Sph I	
1e balk inclusief de aanzet	12 punten
2e balk inclusief de 1e hoek	12 punten
3e balk inclusief de 2e hoek	12 punten
4e balk inclusief de 3e hoek	11 punten
5e balk inclusief de 4e hoek	11 punten
6e balk inclusief de 5e hoek	11 punten
7e balk inclusief de 6e hoek	11 punten
ieder voorwerp 5/5/5/5	20 punten
	100 punten
Beoordeling Sph II	
1e balk inclusief de aanzet	10 punten
2e balk inclusief de 1e hoek	10 punten
3e balk inclusief de 2e hoek	10 punten
4e balk inclusief de 3e hoek	10 punten
5e balk inclusief de 4e hoek	10 punten
6e balk inclusief de 5e hoek	10 punten
7e balk inclusief de 6e hoek	10 punten
8e balk inclusief de 7e hoek	10 punten
ieder voorwerp 3/3/3/3/3/2	20 punten
	100 punten

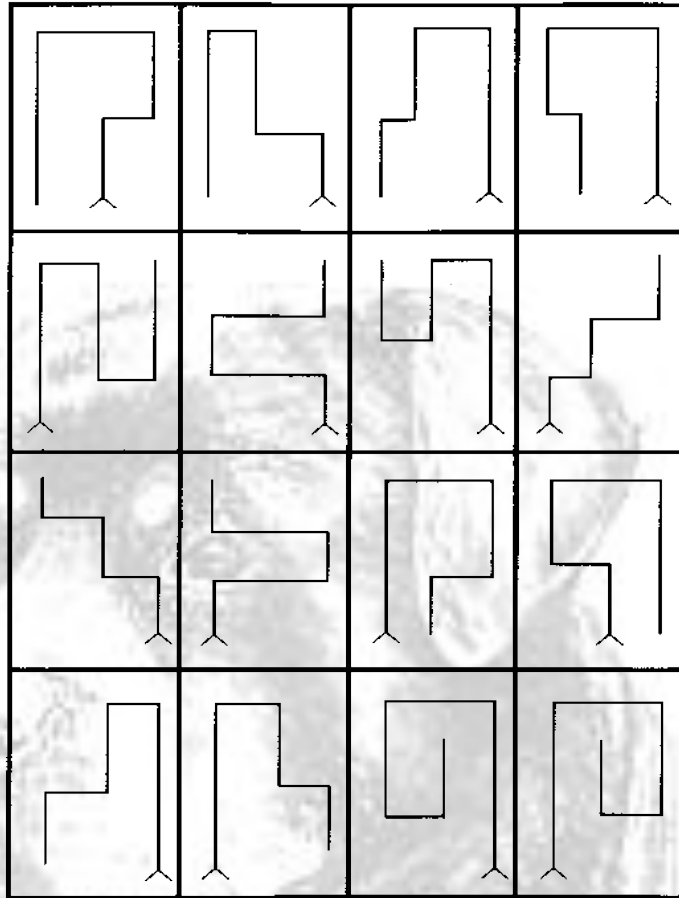
SPOORVORMEN

VH I en II

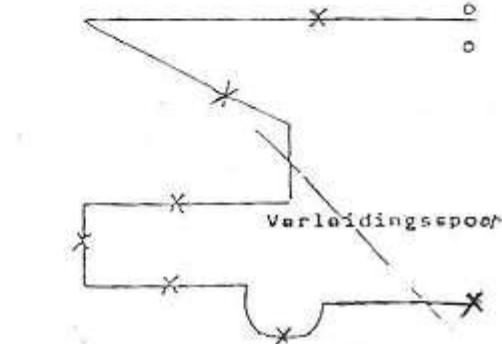
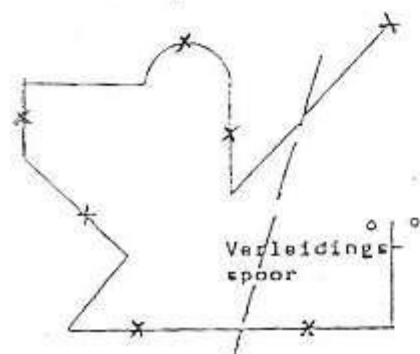
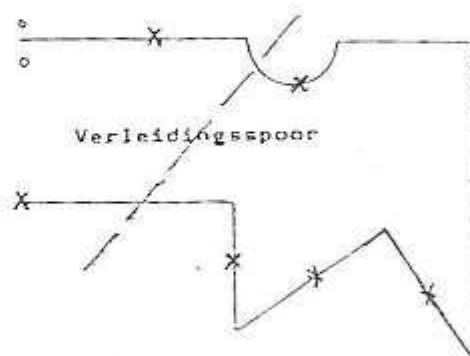
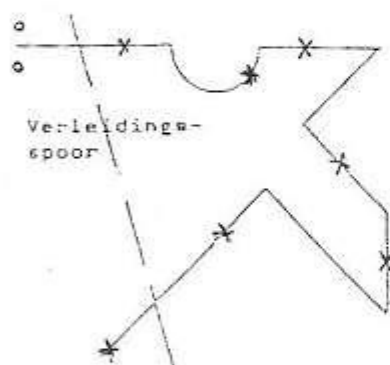
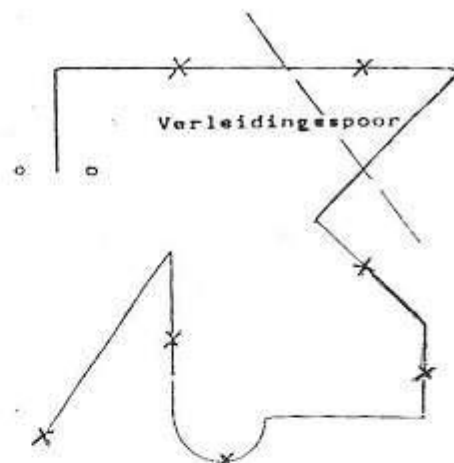
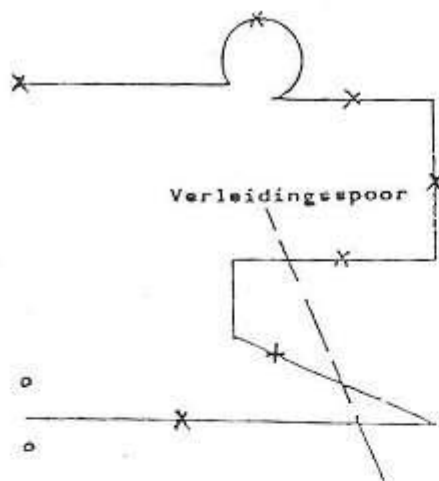

VH III

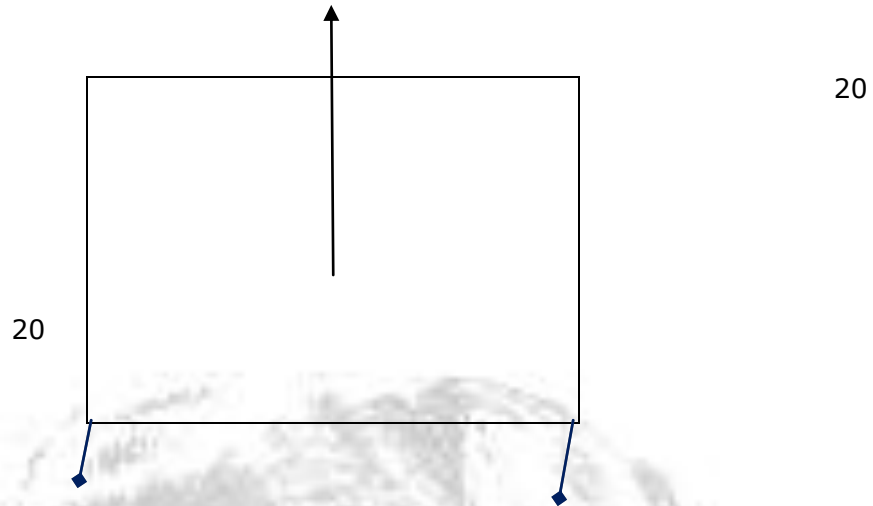
Formen:

SpHI

SpH II

Aanzet voor SPH-2:

De aanzet wordt als volgt uitgezet: kijk eerst hoe je het spoor uitzet en teken dit op papier met een potlood (ballpoint geeft problemen bij optekenen bij vochtig weer) . Zet een piket neer en loop dan naar de plek waar de andere moet komen te staan, hier vandaan loop je in het raamwerk (denkbeeldig raamwerk) en leg daar het herkenning voorwerp en loop dan de rest van het spoor uit. Bij de plek waar het verleidingsspoor moet gaan kruisen zet daar dan een piket met een lintje zodat die gene die het verleidingsspoor moet lopen kan zien waar hij moet lopen, en kan hij de piketjes van het verleidingsspoor gelijk meenemen bij het uitlopen. Bij het uitwerken met de hond is het raadzaam om bij een piket van de aanzet te beginnen, immers daar is de spoorlegger ook begonnen en het maakt niet uit welke als de hond eerst naar het andere piket gaat kan daarvan het spoor in het raamwerk lopen. Dit hoeft natuurlijk niet altijd zo te zijn de spoorlegger kan ook van het ene naar de andere piket gelopen zijn en terug en vanuit het midden daarvan in het raamwerk verder zijn gegaan. Ga nooit steeds het zelfde schema lopen want de hond heeft het vermogen om dit te gaan herkennen, maak er een sport van samen met je hond om steeds een stapje verder te gaan in de moeilijkheidsgraad, maar durf ook eens een stapje desnoods 2 stapjes terug te gaan als het eens niet lukt.